

Featuring RAJALINGAR,
GAGGAIAH, MADHAVAPEDDI,
PULIPATI, RADHAKRISHNIAH,
RAMATILAKAM, SRI RANJANI &
RAGINI DEVI' ORIENTAL DANCE.

Sree Rama Films Limited. Nellore *Present*

ముఖ్యపాత్రలు

సంగీతవిద్వాన్ B. S. రాజయ్యంగారు	... ప్రబోధనాథుడు
వేమూరి గంగయ్య	... జలంధరుడు
మాధవపెద్ది వెంకట్రామయ్య	... శివుడు
దొమ్మేటి సత్యనారాయణ	... విష్ణువు
ఘంటసాల రాధాకృష్ణయ్య	... నారదుడు
పులిపాటి వెంకటేశ్వరులు	... శుక్రాచార్యుడు
నెల్లూరు నాగరాజరావు	... ఇంద్రుడు
కాశీచెంచు	... ప్రచండ
వెంకటరెడ్డి	... బ్రహ్మ
పరబ్రహ్మశాస్త్రి	... దూర్దండ
సుబ్బారెడ్డి	... నందికేశ్వరుడు
రామచంద్రరావు	... సాగరుడు
రామతిలకం	... బృంద
శ్రీరంజని	... పార్వతి
ఘంటసాల శేషాచలం	} ... ఋషులు
దొడ్ల సుబ్బరామరెడ్డి	
పాపిరెడ్డి	... మునిబాలకుడు
పసుపులేటి వెంకటసుబ్బయ్య	... రాహువు
లక్ష్మీదేవి	... లక్ష్మి
రాజ్యలక్ష్మి	... మోహిని
రమణ	... భూదేవి
లక్ష్మీకాంతం	} ... చెలికత్తెలు
ఇతరులు	

స తీ తు ల సి

క థా స ం గ్ర హ మ్.

ఇంద్రుడు పదిని సంహరించుటకొరకు జంభాసురుడు ఘోరతప మాచరించుచుండెను. ఇంద్రుడు ఆసంగతి నెఱింగి ఆతని సంహరించుటకు తదాశ్రమమునకు నరుగుదెంచి ప్రమాదవశమున శివభక్తుని సుధాముని సంహరించెను. బ్రహ్మ విష్ణువులు, ఇంద్రునకు ప్రోక్షులై శివభక్తుని సంహరించితి వనియు శివుని ప్రసన్నునిచేసుకొనవలయు నియు చెప్పి అంతర్హితులైరి. తన్నిమిత్తము ఇంద్రుడు కైలాసమునకు అరిగెను.

నందికేశ్వరుడు ఉత్తాలాకృతితో ద్వారము పాలించుచుండెను. దారి యిమ్మని ఇంద్రుడు వేడుకొనెను—బెదరించెను. ప్రయోజనము లేకపోయెను. అంతట కోపగించుకొని ఇంద్రుడు వజ్రాయుధముతో నందికేశ్వరుని తాడించెను. వజ్రాయుధము భగ్నమాయెను. నందికేశ్వరుడు శంకరుడుగా మాటి ఇంద్రుని మూడవకంటితో చూచెను. నేత్రాగ్నిజ్వాలలు ఇంద్రునిచుట్టు ముట్టి దహింపసాగెను. ఇంద్రుడు రక్షింపుమని పాదాక్రాంతుడుకాగా, శివుడు నేత్రాగ్నిని ఉపసంహరించి సముద్రమున పార్శవై చెను.

ఆ అగ్నినుండి జలంధరుడు జన్మించెను. సాగుడు అబిడ్డ ఏవ్వుని ఎత్తుకొని లాలించెను. కాని ఆశిశువు ప్రతిక్షణప్రవృద్ధదేహుడై భార

భూతుడు కాదు సాగరుడు పానని నీట విడుచెను. తత్తుణి వేల అనాల్గుడు
జలంధరాకృతి ఒడసి సాగరునివై తిరుగబడి బాధింపసాగెను. సాగరుడు
విష్ణుహస్తముడై విష్ణువును ప్రార్థింపగా ఆయన ప్రత్యక్షుడై జలంధరుని అను
నయించి శిశుకర్మనిర్మితవగు జలంధరపట్టణమునకు పంపివైచెను.

పట్టాభిషేకసమయమున సభాస్థారులైన రాక్షసులలో ఒకచోట
మొండెమున, వరియొకచోట శిరమును జలంధరునికి గోచరించెను. వింతపడి
వానివిషయమును గురించి శుక్రుని ప్రశ్నించెను. శుక్రుడు సముద్రవధన
కృత్తాంలేమును చెప్పెను. దేవతలు తరతరంబులనుండి దానవులకొనర్చుచున్న
అపకారమును స్మరించి జలంధరుడు సురద్వేషి ఆయెను. అప్పటినుండియు
జలంధరుడు ఋషులను హింసించుచు, యజ్ఞములను ధ్వంసముచేయుచు,
సురపట్టణమువై దాడివెడలెను. ఇంద్రునిజయించి దిక్పాలకును నిర్జించి
అసహాయ శూరుడై పాతాళమునకేగి ఉద్యానమున బృందనుగాంచి
మోహించి పరిణయమాడెను. వివాహసమయమున బృందమాలవేయు
చుండగా జలంధరుని కిరీటుము క్రిందపడెను. అతడు దుశ్శకునమని కోపగించు
కొని బృందను చేరదీయకుండెను.

జలంధరుని బాదలు తాళలేక ఋషులును, దేవతలును, విష్ణులోక
మునకరిగి మొరవెట్టుకొనిరి. బృంద పాతివ్రత్యమునకు భంగమువాటిల్లనిదే
జలంధరుని సంహరించుట ఆసాధ్యమని శ్రీమన్నారాయణుడు చెప్పెను.
లోకహితార్థము ఇంద్రుడు అపనికి పూనుకొనెదననిచెప్పి వెడలెను. కాని
అతడు పరాభూతుడై భగ్నపనోరధుడు ఆయెను.

జలంధరుని ఆజ్ఞలను ప్రచండగోర్దండులు నిర్వహించుచుండిరి. నారదుడు స్నేహితిమువలననే దేవకార్యము సాధించుకొక్కతోడ, జలంధరునికి దురాలోచనలను బోధించుచుండెను. పార్వతిని ఆతనికన్నులకు పొడకట్టునట్టుచేసి ఆమె సౌందర్యమును వర్ణించెను. జలంధరుడు శివుని నిర్జించియైన పార్వతినితెచ్చుటకు ప్రతిజ్ఞబూనెను. బృంద ఒకటి రెండు తూరులు భర్తను ప్రాణాపాయమునుండి తప్పించెను.

మాయాశివుని రూపముతో పార్వతిని దరిసిన విఘ్నములేకయే కార్యసిద్ధియగునని, నారదుడు జలంధరునకు ఒక ఉపాయముచెప్పెను. జలంధరుడు మాయాశివుడై కైలాసమునకు అరిగినపుడు విష్ణువు మాయా జలంధరాకృతితో బృందయొద్దకుపోయెను. బృందకు పాతివ్రత్యహాని కలిగిన వెంటనే శివుడు జలంధరుని సంహరించెను. ఆశిరము బృందయొడిలోపడెను. విష్ణు వొనరించిన కపటకృత్యమెఱింగి బృంద శిలాస్వరూపుడవగుదువు గాక యని శాపమువెట్టెను. తర్వాత దేవతలప్రార్థనల సంగీకరించి బృంద శాపము నుపసంహరించి యోగాగ్నిధర్మయాయెను. ఆ శ్మశానభూతినుండి తులసికా ప్రభవించెను.

పాటలు—పద్యములు

ప్రాథమిక

మొరహార గిరిధర కరుణాపార
జగద్రోధార సత్యాధార
భవభయపరిహర పరమపవిత్ర
సనకసందీపన మునీశ్వరస్తుత్యై॥

శేషుడు

ఉ॥ ఓరసరాంధ నాక విభవోద్ధతిపేర్చ మదీయభక్తునిన్
హరితపస్విమాధితుఁ గూల్చుట చాలక విజ్ఞప్తి ను
ద్వారనియుక్తు నందెఁ బరిధారలంచెదె? కాచికొమ్మ గు
ర్వారమదీయ దృక్పిభిషగంపక భగ్గున నిన్ను గాల్పుతన్

శుక్రుడు

ఉ॥ ప్రాణము దైత్యవీర పరివారము నిన్ గొలువం ద్వదీయ ది
గ్విపితకీర్తి నిర్జయలతేజముమాపగ వైరిగర్వని
ర్వాపణశౌర్యవర్ధిత నిరంత దిగంత వసుంధరాజల
దీపసమస్తరాజ్య మణివీర భయంకర, యేలికొమ్మికన్

డాక్టరులు - పాట

వారెవా వారెవా
చక్కానిచుక్కవే చానా
నన్నకూనచేర్చవె తోనా॥

జలంధర - పాట

జయతుజైయనుచు చనుడు చనుడు రయమునన్
సురగణస్సాదయము లవియగ సురనాథుని మద

మడంప ||జ||

అనురులమను యశమునిల్పి యమరులు ఆగర్వాంధులు
అమృతంబు మనకు నిడనిఫలము సనుభవింపజీయ||జ||

జలంధర

సీ॥ దేవదాసవులు వాగ్ధిని ద్రచ్చివప్పుడు

అమృతంబు మాకు నియ్యని యగుంబు,

ఆర్థభాగంబున కర్హులమా మమ్ము

నాకంబు నేలనియ్యని యగుంబు,

హవ్యభాగంబుల నర్థంబు మాకీక

చెనటులై పులిమిపుచ్చిన యగుంబు,

దస్యులమరిమమ్ముఁ దరతరంబులనుండే

అపకీర్తి పొల్పేసికట్టి యాగుము

కరుడుగాఁగట్టి లోకాంతకాలవజ్ర

పాశబీకరమై తలల్వచ్చునిపుడె;

అనుభవింపుడు చిరకాల మమరులార

తొడరి చేచేతఁజేసిన దురితఫలము.

బృంద - పాట

కుసుమశరా క్రౌర్యమేల కన్యాజనతాపకా పరివేధకా
మందసమీరా మారునిజేర
నీకు న్యాయంబే క్రూర
ప్రాణంబే సడలన్ జేయు
కోకిలగీతల్ కుంజములన్

చె లి

తే॥ గీ॥ లలితచంచలవౌట జలంధరుండు
సకియ విశ్లేష దుఃఖంబు సైపలేక
నిన్ను వెన్నంటివచ్చె వినీలగగన
పథికుడగుచు సముత్క్లిష్టబాష్పుడగుచు॥

జలంధర

శా॥ పాతాళంబు జయింపవచ్చియు వనప్రాంతంబునన్ నిన్ను మ
చ్చేతోగర్భమణిప్రదీపమును, రాశీభూతసౌందర్యమున్
ప్రాతర్భిన్న సరోజలోచనను శంపాకంపమానాంగి నా
చేతంబారగఁగాంచి నిర్జితుడనై చిక్కొంటి నీకాఁగిటుక.

నా ర ద

శా॥ ముల్లోకంబులు తల్లడిల్ల దివిషద్భూపాలకానీకినుల్
కల్లోలింప నమేయశౌర్య బలవిక్రాంతిం బ్రదర్శించి దై
త్యోల్లాసంబుగ రాజ్యమేలుచు నొహోహో! దుర్జిమిత్తాప్తి భీ
తిల్లంజెల్లునె నీకు; దుష్టుడవే ధీరాగ్రణీ, చింతిలన్॥

బృంద - పాట

ఏలా సదయా

మేలా ప్రేమా నిరసనసేయ

ప్రియకాంతన్ విడువన్

॥౬॥

నాధా మనసు ఇటుకరినంబె

నిజదాసిన్ మఱవన్

॥౬॥

జలంధర

తే॥ గీ॥ ఎపుడు మన్నని కోటిర మిలనుబడియె
నపుడె మద్దదయాబ్జసింహాసనంబు
నుండి జాతితివీవును ఖండితముగ;
ప్రేమసడలె; వైవాహికవిధియె మిగిలె.

బృంద

తే॥ గీ॥ మీకు నర్థాంగలక్ష్మీనై మీహృదబ్జ
మధు రసాసక్తభృంగీనై మనుటకేను
అర్హఁగాకున్న వీరవరావతంస
చరణదాసిగ మీసేవ సలుపఁ దగనె ?

ప్రబోధనాథ - పాట

అఖిలాధారుని ఆడించెనె యశోద

॥అ॥

త్రిజగత్సోహను దీన మందారుని

అగణితగుణఖని ఆడించెనె యశోద ||అ||

జలధర దేహుని సలలితవేషుని

మురళీలోలుని ఆడించెనె యశోద ||అ||

నిఖిలాగమధృతి నిర్గుణ గుణమణి

ఆశ్రితపాలుని ఆడించెనె యశోద ||అ||

పరమ పవిత్రుని కరుణాసింధుని

కొడుకని మురియుచు ఆడించెనె యశోద ||అ||

ఋషులు - కేవలలు - పాట

సరసిజనాభా సదమలతేజా

మమునెటు బ్రోచెదవో దయతో ||

దానవబాధా తాపమునోర్వ

శక్తినిశించెను శరణు హరి

కాంచన చేలా కామిత పాలా

దీనుల మనుపగదే కృపతో ||న||

దిక్పాలకుడు

చ|| దురితుడు దుర్మదాంధుడు విధూత నిలింప నికాయుడా జలం

ధరుడు భుజప్రతాప బల దర్శితుడై మముల్వః గూటికి

గఱవయి వేరు వెల్లకులు కావల మెక్కుచు దిక్కులేని ద్రి

మ్మరులముగా నెటో బవిసి మాలి చరింతుము మా మనోహరా||

ఋషులు

సీ. పీచు డ్డంబులఁ జెంచి కొమ్మకుఁ గట్టి

యూయ్యాల లూపంఁ నూగవలయు,

తపసి పత్నులఁబట్టి దయమాలి వ్రతభంగ

మొరరింప జడులమై యుండవలయు;

హోమకుండంబుల గోమాంసములువండి

తనిపింపఁ దినకున్నఁ దెగుళిరంబు;

చేదఋక్కులలోని విష్ణుస్తుతులు మార్చి

తగఁజెప్పవలె జలంధరుని మహిమ;

కటకటా మేము పడిన యిక్కటాలు కెల్పు

నాదిశేషుని కేనియు నలవియగునె?

ధర్మసంస్థాపనార్థంబు తరలిరమ్ము

పరమపదధామ భక్త సంభరణకామ.

బృంద

శా॥ ఔరా! వాసవ సిగ్గులేదె యిటు నీ యాస్యంబుఁ జూపింప దు

ష్టర ప్రోద్ధతి మత్ప్రియుండు నసుర వ్రాతంబులుకొ స్వర్గముకొ

చూఱిగొట్టెమ వేళ నీ బిరుదముల్ శూరత్వమేమాయె, నీ

వారాజన్యుని ఆ జలంధరుని భార్యం గోర శక్తుండవే?

నారద - పాట

చందనచర్చిత నీలకళేబర పీతవసన వనమాలి

కేళిచలన్మణి కుండల మండిత

గండ యుగస్మితశాలి

॥ చం ॥

హరి రిహ ముగ్ధవధూనికరే

విలాసిని విలసతి కేళిపరే

॥ చం ॥

(గీత గోవిందం)

నారద

శ్రీ: మాచెనా యొకమాటు సోగవల్లన్నులు

కలువపూల్ మేల్కట్లు గట్టుచుండు;

నవ్వెనా యొకమాటు నవకంపు బల్సలు

లేతవెన్నెల జిగుల్ పూతపూయు;

పలికెనా యొకమాటు లలితవాఙ్మనుషు

పీణా నినాదంబు గ్రేణిసేయు;

నడచెనా యొకమాటు నడకయ్యుయ్యంబు

రాయంచ కొదమల రవ్వసేయు;

మాచి యెలుగవు చూడవు చూడబోవు

అట్టి లావణ్యవతిని నెయ్యంపు సఖుండ!

విధిక్యతంబునగాదె యావెలది మిన్న

బిచ్చగానికి భార్యయై పేదవడుట ॥

నారద - పాట

జననమరణ గుణ కాలాతీత

జగదాధారా శాంతాకారా

॥జ॥

నిరతమునిన్నే స్మరణముసేయ

పరిహరమా యథుభారం బీశా

॥జ॥

పతితులబ్రోవగ తుది గతి నీవె

కరుణాకర మునికల్పక శ్రీశా

॥జ॥

అరుణకిరణ సమతేజస్సారా

సరసీజాతౌ సజ్జనపతౌ

॥జ॥

పార్వతి - పాట

సుమాళి విరబూచె రమ్యంబుగా॥

మధు సుధా ధార మోచి

వీచె పయ్యెరలు సఖి

చనెద మింక వనులఁగూడి

ఆటాడగా

॥సు॥

జలంధర - పాట

స్వప్నంబో భ్రమయానో యధార్థమానో॥

కాంతాలలామక కమనీయ రూపక

హృదయాబ్జమెంతో-ముదమొందగా గంటిక

॥స్వ॥

నారద

గోనర్ధనధారీ

॥గో॥

ముర దనుజారీ మోహనశౌరీ

॥గో॥

రాధాజీవిత రంజన కారీ

గోపీమానస కుంజవిహారీ

॥గో॥

పార్వతి

చ॥ ఇల చంద్రంగ; మందు జనులెల్లరు పావు; లహస్సులున్ నిశల్
తెలుపును నల్పుగళ్లు; గదలింతువు రాజును బంటుఁ దక్కు పా
వుల విధిరూపివౌచు; బలుపోకలద్రిప్పెదు; గళ్లుమాత్తు; వ
వ్వల నొకటొక్కటిన్ జదిపివైతు వగాధ సమాధి పేటికన్

నారద - పాట

నవనవ కోమల నారదగాన

మధురామృతరస మంజుమానసా

॥న॥

శరణని మొఱుయిడ జాగిఁకయేల

భక్తమందారా పరమదయాకర

॥న॥

శుక్ర

చ॥ నిరతిము భర్తృపూజనమె నిర్మలవృత్తముగాగనెంచి దు
ర్భరమగు కష్టముల్ సయించు పావనచిత్త సతీత్యశక్తి నా
హరిహర పద్మగర్భులొకటైన నెదుర్కొనలేరటన్న నీ
పరమ పతివ్రతాత్వమొక భర్తని శాంతు నొనర్పఁజాలదే॥

బృంద - పాట

ఇక నేమీ గతియో

|| ఇ ||

పతి కిది తగునా పార్వతిగోర

|| ఇ ||

మదగజరక్షో మర్దనుడల్లిన

తరమే యేరున్ తప్పికొనంగ

|| ఇ ||

జలంధర - పాట

ప్రమదగణము లొక్కటైన బలమున

చలము విడక కలతున్

అలికలోచనుడు అనిమొస దలపడ

తృటిన్ గెల్చి శివన్ వేగదెచ్చెద

నలుదెస లవియగ నగములు పగులగ

సకలవారిధులు ఒకటయి కలగన్

గ్రహగణంబు కరగి క్రింది కురిల

చనుడు చనుడు దనుజులార వేగమె||

పార్వతి - పాట

శుభ్రాగమ చాయా

సోకెన్ నానా శోభాకరముగ

|| సం ||

చిత్రహిమాల చల శృంగములెంతో
 పైఁడిపూతలన్ భాసురమాయ
 కోకిలా కల కోకో రవములు
 దేవదారు వనవీధిన్ దేలెడు

॥సం॥

బృంద - పాట

ప్రణయబలధి నోలలాడుమా
 హృదయాబ్జమా ముదమార కోర్కె-దీర
 నిను ప్రాణకాంతుడెంతో-తనియ జేర్చుగొగిటన్ ॥ప్ర॥

శివుడు

తే॥ గీ॥ నీలకంఠుండు నీకడ నిలిచియుండ
 నానుమాత్రాన నెమిలిపైఁ బ్రేమయేల?
 ప్రాణవల్లభుఁ డెదుట సొంపారుచుండ
 అతని ప్రతిమను ముద్దాడు సతివగలదె?

శివుడు

తే॥ గీ॥ నీదుకమ్మోవిఁ గన్నుల నీరజాస్త్రిఁ
 దంబకమ్ముల దాచెనో యల్లనాఁడు;
 కాకయుండిన దగ్గుఁడౌ కామదేవు
 పూలతూపుల దొనలెట్లు బుగ్గికావు?

జలంధర - పాట

కోమలి నాపయి కోపము మానుము
 ఏలా మోము మలప
 చిత్తము రాకొలుప
 పూర్వపుజుంత పోవిడుకాంతా
 ఒట్టిడికొంటిని విడువన్ ఇక నిను

||కో||

పాఠ్యతి

తే॥ గీ॥ చంద్రకళలేదు, గాంగనిర్భరములేదు;
 అలికమున బేసికంటి గుర్తయినలేదు;
 నింతవర్తన; తేజోవిహీన ముఖము;
 శంకరుడు కాఁడు కాఁడు నాస్వామికాఁడు.

జలంధర

నీ॥ విందవోపల రమ్య హర్మ్య భూములులేవు
 వసియింపగ శ్మశానవాటిగాని
 రత్నఖచితస్వర్ణ రజిత పాతలులేవు
 బిచ్చమెత్తగ పుట్టెబొచ్చెగాని
 చీనిచీనాంబర చిత్ర శాటులులేవు
 పచ్చియేనిగఱోలు వలువగాని
 టెండల కేయూర మండనంబులులేవు
 ధరియింప పెనుపాప పురులెగాని

అహహ! సుందరి దిస మొలయందగాని
 కాటిబూచిని నెటు మెడగట్టికొంటి;
 రమ్మ నాతోడఁ దైవోక్తరాజ్యలక్ష్మి
 నీదు కనుస్న మెలగింతు నిక్కముగను.

బృంద

తే॥ గీ॥ జిక్కినాడైన చనలేచ్చి యుల్లమందు
 వలపుచిగురింప తియ్యము పలుక వెపుడు;
 కడకు పసపుకుంకునుపు భాగ్యంబు కూడ
 నేటికట్లయె దుర్విధి నియతికల్పన

బృంద

తే॥ గీ॥ అగ్నికుండాన నింధన మట్టు లెపుడు
 భవ్యయోగాగ్ని నామేను భస్మయగునొ
 అపుడె పిష్టుండు లోకనియాచుకుండు
 పూర్వమట్లు జివ్యాకృతిఁ బొందఁగలఁడు

సతీత

దర్శకుడు

కవి

చిత్రపు సరసింహారావు

కవికోకిల దువ్వూరి రామిరెడ్డి

శిల్పము

గానము

T. V. S. శర్మ.

బి. సరసింహారావు

రాగిణీదేవి - స్వత్యము

రానుండు మా రెండవచిత్రము

“ చిత్ర సతీయము ”

తోట

చరిత్రమయంతి

B. N. K. PRESS, MADRAS.